

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

24. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. ČERVNA 2020

Z obsahu:

Modlitba spravedlivých

Katecheze papeže
Františka
z 27. května 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Svatá Alena z Dilbeeku

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (6)
- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (7)

Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 8 -

Zjevení Panny Marie

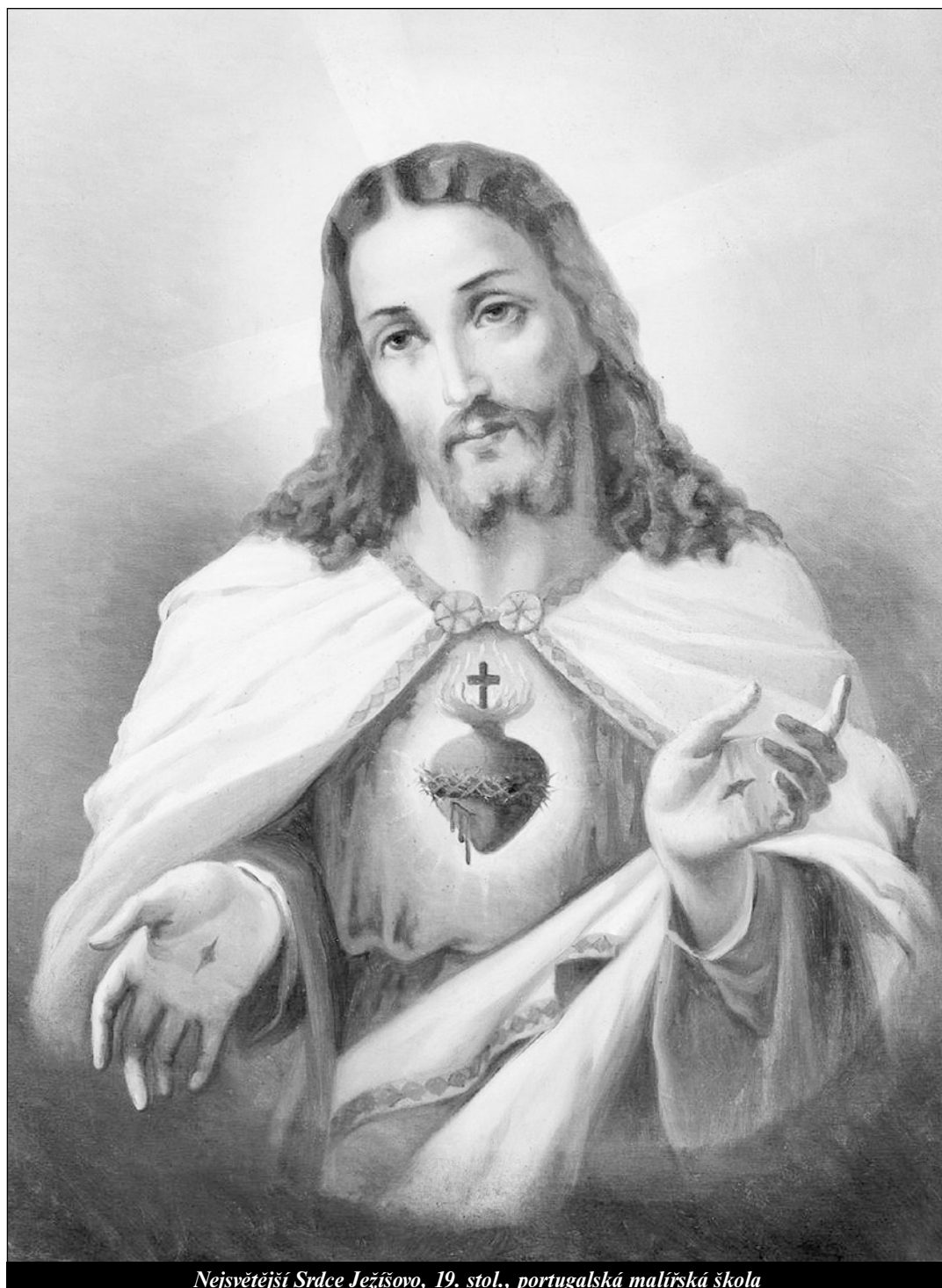
v Quitu (Ekvádor) - Naše
Paní Dobrého díla
Mag. Theol. Tomáš Kiml
- strana 10 -

Papež uznal mučednictví

P. Jana Zavřela
- strana 11 -

Modlitby členů

Čestné stráže
Nejsvětějšího Srdce
Ježíšova
- strana 13 -

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, 19. stol., portugalská malířská škola

Modlitba spravedlivých (Ž 17,1-3.5)

Katecheze papeže Františka z 27. května 2020, Řím,
knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnešní katechezi věnujeme *modlitbě spravedlivých*.

Záměr, který má s lidstvem Bůh, je dobrý, ale v našem každodenním životě zakoušíme výskyt zla. První kapitoly knihy Geneze popisují postupné šíření hříchu v lidských dějinách. Adam a Eva (srov. Gn 3,1-7) pochybují o laskavých úmyslech Boha a domnívají se, že mají co do činění se žárlivým božstvím, které překáží jejich štěstí. Z toho plyne vzpoura: už nevěří ve velkomyslného Stvořite-

le, který touží po jejich štěstí. Jejich srdce podléhá pokušení Zlého a propadá blouznění všemohoucnosti: „Budeme-li jíst z toho stromu, budeme jako Bůh.“ (srov. v. 5) Toto je pokušení, to je ambice, jež se vtírá do srdce. Zkušenost však vede opačným směrem: otevřou se jim oči a poznají, že jsou nazi (v. 7), bez ničeho. Nezapomeňme, že pokušitel je špatný plátc, platí špatně.

Zlo se v druhé lidské generaci stává ještě pronikavějším, mocnějším, jak je patrné z příběhu Kaina a Ábela (srov.

Gn 4,1-16). Kain, ač prvorozený, závidí bratrovi a vidí v něm soupeře, který ohrožuje jeho prvenství. V jeho srdci se usídlí zlo, a Kain jej nedovede ovládnout. Zlo začíná v srdci, kam vnáší myšlenky, které na druhého hledí zle a podezřívavě. A tak se příběh prvního bratrství končí vraždou. Myslím dnes na lidské bratrství... války, které jsou všude...

V Kainově pokolení se rozvíjejí řemesla a umění, ale také násilí, což nachází výraz v Lamechově zlověstném popěvku, který zní jako píseň pomsty: „Zabij muže, abych pomstil svou ránu, a jinocha, abych pomstil svou podlitinu [...] Měl-li být Kain pomstěn sedmkrát, Lamech bude pomstěn sedmasedmdesátkrát.“ (Gn 4,23-24) Pomsta: „Udělal

Pokračování na str. 7

Dvě Srdce, která překypují láskou a která patří neodlučitelně k sobě – Ježíšovo a Mariino. Ke konci tohoto týdne budeme mít opět příležitost prožít hlouběji tuto skutečnost. Avšak úcta k těmto dvěma Srdcím, která lidi tolik milují, by neměla být v životě katolického křesťana projevována jen jednou za rok. Měla by to být nedílná součást, živná půda každodenního duchovního života. Proč?

Vždyť když někoho milujeme, chováme k němu úctu každý den, ne jen někdy. A ten, kdo miluje Ježíše a Marii, je zahrnován jejich láskou, která člověka podpírá i v těžkých chvílích a zkouškách života. Člověk zklame, ale Ježíš a Maria nikdy. Věděli to také světci všech dob, a proto skrze svoji úctu k Panně Marii vzdávali čest a chválu rovněž Ježíši, celé Nejsvětější Trojici. A v jakékoliv potřebě vzývali Marii o radu či o pomoc. (str. 8-10) Poutivý duchovní život katolíka potřebuje mít tento dvojitý rozměr: trojiční a mariánský. Konečně, víra v Nejsvětější Trojici – v jednoho Boha ve třech Osobách – a víra v Matku Boží jsou nedílnou a podstatnou součástí katolicismu jako takového. Je-li víra oslabena v jednom z těchto postojů, znamená to velké ohrožení na cestě ke spáse takto postižené duše...

„Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“ Fatimský příslib Panny Marie

Editorial

je potvrzením jejich předchozích zjevení v dějinách spásy. Jedno z nich se událo v ekvádorském Quitu a je možná tak trochu pozapomenuto. (str. 10-12) Nicméně je aktuální právě v dnešní době, kterou předjímá. A i když jde o velmi závažné poselství pro náš svět, nese v sobě i zdroj velké naděje. Naděje nejen na vítězství Neposkvrněné, nýbrž zároveň s tím spojené i vítězství Ježíšova milujícího Srdce.

A to nám dává sílu k tomu, abychom ze svého srdce zahnali všechn smutek, strach z budoucnosti. Neboť sám Ježíš polské mystičce Alici Lenczewské říká (str. 5-7), že cokoli nastane, bude dobré pro ni a pro jeho vyvolené děti. Pro všechny, kteří se přiznají k jeho Otcovství. „Mysli na radost ze spolupůsobení se Mnou, a ne na obtíže, které tě čekají.“ To je ona radost, o níž hovoří světci a světice, že má být vyjádřením víry v Ježíše. Svět potřebuje tuto křesťanskou radost a naději...

Velikost a vznešenost Ježíšovy lásky k člověku vyvrcholila zde na světě jeho smrtí na kříži. Je připraven odpustit i nejtěžšímu hříšníkov, i v posledních chvílích jeho života – podobně jako lotru spolu s ním ukřižovanému. Je to vrcholný akt

Božího milosrdenství. Ale má jednu nedílnou podmínku – podmínku spravedlnosti, kterou Ježíš vyslovil také vůči Alici Lenczewské: „Pokud budeš litovat a snažit se být lepší.“ Na to je třeba nezapomínat a nezjednodušovat si život tím, že budeme jen spoléhat na Boží milosrdenství. Součástí správného duchovního postoje je odlišování dobra a zla. Jak čteme dále v duchovním deníku polské mystičky, Ježíš je onou hranicí: každý si bude muset vybrat, na čí stranu se postaví. A my víme, že to je úkol plynoucí z obrazu současného světa...

Ježíšovo milující Srdce je plné soucitu. Svatý Matouš to v dnešním evangeliu vystihuje slovy „bylo mu jich líto“ a hned vysvětluje proč: „...protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře“. Tak se asi cítí leckterý Ježíšův učedník i v dnešní době. Jedinou cestou, jak z tohoto stavu povstat, je: prosit Pána žně, aby nejen poslal dělníky na svou žeň, ale aby oni byli nositeli svatosti a pravé věčné naděje, jimiž jsou dvě vždy milující Srdce – Ježíšovo a Mariino. Připojme se k prosbám o tolik potřebné dělníky. (str. 3)

Srdce Ježíšovo, zdroji veškeré útěchy, smiluj se nad námi!

Matko dobré rady, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Nevynechej příležitost vyprávět se za Ježíšem. Komu se dostává té milosti, že může být svědkem jeho působení, neměl by litovat žádné námahy, aby využil tuto nenahraditelnou možnost. Podívej se na ty nepřehledné zástupy, které za Ježíšem přicházejí z tak daleka. Nebylo jim zatěžko putovat po neschůdných cestách dlouhé hodiny a přemáhat trpělivě překážky i únavu, jen aby se dostali do Ježíšovy blízkosti. Ježíš vidí nejen to, jak jsou utmáceni, vysílení, ale vidí i jejich vnitřní opuštěnost, hlad a bezradnost a hledá způsob, jak by jim pomohl.

Ježíšovo srdce je pohledem na ně hluboce dojata. Vidí však za těmito zástupy i ty další nekonečné řady těch, kteří přijdou a budou bloudit jako ovce bez pastýře. Potřebují někoho, kdo by se jich ujal, kdo by cítil soucit s jejich bídou tak jako on, kdo by mohl oslovit a ošetřit jednoho každého z nich. Kolik je tu práce, a kolik jí teprve bude! Těch, kteří jsou ochotni přijmout plně Ježíšovo poslání, je zatím dvanáct, a z toho ještě jeden selže. Co se tu dá dělat?

Pán vidí východisko především v modlitbě. *Proste Pána žně!* Začátek každé pastorační aktivity je v modlitbě. Dříve než řekne svým nejvěrnějším: *Jděte a kažte*, vyzývá je, aby prosili Pána. Modlí se tak i sami za sebe, neboť Hospodář potřebuje dělníky, kteří budou v **jeho** duchu a v **jeho** intencích pracovat na **jeho** žních. Ne pro sebe, ne podle svého, ale pro Pána a v zájmu těch utmácených, vysílených a skleslých zástupů.

Pros Pána, aby i v tvém srdci probudil něco ze soucitu, který dal tak zřetelně na jevo. Připoj se k prosbám o tolik potřebné dělníky. Jestliže to se svým soucitem a svou prosbou myslíš upřímně, měl bys ujistit Pána, že se nebudeš vyhýbat ani vymlouvat, bude-li zapotřebí nejen tvých modliteb, ale i tvého aktivního přispění. Bude to tehdy opravdové ovoce tvé modlitby, jestliže tě vyburcuje k ochotě obětovat také něco ze svého: něco ze svých představ, plánů, něco ze svého majetku, pohodlí a času. Jestliže ti to připadá těžké, snaž se, aby tvůj pohled na potřeby strádajících zástupů nebyl jen náhodný

a ojedinelý. Zvykej si trvale porovnávat svou hmotnou i duchovní situaci se stavem těch, jimž se dostává sotva zlomek toho, co tobě. Snaž se přitom, aby i tvé děti sdílely a prožívaly opravdový soucit s potřebnými na základě tvého příkladu.

Přečti si znovu těch dvanáct jmen. Pán je posílá a oni jdou, protože si ho zamilovali. Nikdo z nich ještě před nedávem ani zdaleka nepomyslel na to, že by měl být hlasatelem radost-

né zvěsti. Přišlo to tak nečekaně. Ale oni přijali ten úkol a díky jejich ochotě, obětavosti a věrnosti se nakonec dostala radostná zvěst evangelia až k tobě. Vidíš názorně, že sami ani nejsme schopni docenit význam úkolu, ke kterému nás povolává Bůh. Čím je ve srovnání s tím jakýkoliv okamžitý osobní prospěch, který se tak rád zviditelňuje a prosazuje, třeba na úkor budoucího dalekosáhlého dobra!

Čím těžší připadá takové rozhodování tobě, tím naléhavější by měly být tvé modlitby za ty, kterých se to týká. Nedostatek dělníků nezpůsobuje Pán žně, ale ti, kteří nechtějí vidět a slyšet a kteří váhají. Není se ovšem čemu divit. To, co Ježíš žádá a co za to nabízí, je tak diametrálně odlišné od toho, na co jsme zvyklí a s čím přichází tento svět: *Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte!* Takovou změnu smýšlení požaduje ten, který volá dělníky na své pole. Tady se nebude podnikat, zvyšovat zisky ani budovat kariéra a popularita, ale bude třeba nezištně rozdávat z Božích darů, které jim Pán svěruje, aby je nesli *ztraceným ovcím*, vraceli jim zdraví a život a *vysvobozovali je z moci Zlého*. Mají ohlašovat příchod Božího království nejen svým slovem, ale celým způsobem svého života. Nemohou ohlašovat království, které je jim cizí. Jeho hodnoty a jeho zákony musí nejdříve dokonale zavládnout v jejich srdcích.

Co se stane, jestliže Pán zavolá jménem i tebe? Chceš předem vyloučit možnost *opustit všechno a jít za ním?*

Co když najednou povolá tvé dítě? Odmitáš, anebo připouštíš, že by jeho jméno mělo být připsáno do seznamu *dělníků či dělnic?* Jsi připraven při takovém rozhodování nedělat nátlak ani nebýt překážkou a mít na zřeteli nejen sebe a své per-

Oprávněná lítost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Líto je mi zástupů.

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 19,2-6a

Když přišli synové Izraele na sinajskou poušť, utábořili se na poušti. Izrael se tam utábořil před horou. Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal z hory:

„Tak řekneš Jakobovu domu a oznámíš synům Izraele: Sami jste viděli, co jsem udělal Egypťanům, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete mi královstvím kněží a svatým lidem.“

2. čtení - Řím 5,6-11

Bratři! Kristus v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého - možná za dobrého se ještě někdo umřít odhodlá. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníci. Tím spíše tedy budeme zachráněni skrze něho od hněvu teď, když jsme ospravedlněni jeho krví. Neboť jestliže jsme byli s Bohem usmířeni smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě znepřátelení, tím spíše - po usmíření - budeme zachráněni jeho životem. Ba ještě více! Smíme se i chlubit Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, protože skrze něho se nám nyní dostalo usmíření.

Evangelium - Mt 9,36-10,8

Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!“

Dokončení na str. 8

spektivy, ale i zoufalou situací těch, kteří jsou ve stále rostoucím počtu *jako ovce bez pastýře?*

Pane, ty jsi síla všech, kdo v tebe doufají, nepřestávej nám pomáhat svou milostí, abychom plnili tvou vůli.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ze vstupní modlitby.

Svatá Alena z Dilbeeku

Alena je jedno z nejčastějších ženských jmen u nás. Je však více než pravděpodobné, že málokterá jeho nositelka ví, že má svou svatou patronku téhož jména. Jeho původ není jasný, názory se v tomto směru různí. Jedna z verzí praví, že se odvozuje ze jména Magdalena a že znamená tolik, co „pocházející z Magdaly“. To ale není podstatné. Důležité je, že před čtrnácti stoletími žila mladá žena, díky níž nacházíme jméno Alena v seznamu svatých.

Tato svěřice nepocházela z Magdaly, nýbrž z brabantského městečka Dilbeek, ležícího u dnešního Bruselu. Datum jejího narození se udává jen přibližně, a to ještě v kontextu pozdějších událostí. S ohledem na ně by to mohlo být někdy kolem roku 620.

Avšak ví se, že jejím otcem byl Levoldus, jeden z těch mnoha pohanských králů známých jménem, kteří v Evropě ještě vládli a kteří byli vůči nové víře, přinášené do jejich zemi podivnými muži v dlouhých hábitech, nastaveni nepřátelsky.

V dějinách křesťanství najdeme nespočet případů, kdy dcera nebo také syn nějakého významného velmože, často i vladaře, zahořeli láskou ke Kristu a poté ji museli hájit před svým pohanským okolím i za cenu ohrožení života. Také ve Světle jsme o některých z nich psali (např. o sv. Dympně v čísle 19/2018).

Alenin otec na jedné straně křesťanství odmítal, na straně druhé ve své zemi trpěl jeho hlasatele, dokonce jim povolil stavět kostelíky. Kdyby věděl, jak se věci vyvinou, určitě by je ze země zavčas vyhnal anebo je nechal pobít.

Na dospívající Alenu totiž řeči o křesťanské víře zapůsobily a za otcovými zády se s misionáři potají setkala – něco ji k nim lákalo, nějaký vnitřní hlas. To, co slyšela, ji uchvátilo. Jiná verze hovoří o tom, že Levoldus při jednom z lovů narazil na poustevníka a pak o něm vyprávěl doma. Vyprávění zaujalo Alenu a ta se za poustevníkem vypravila. Opět potají – jak jinak – se ke křesťanským kněžím vracela a začala pozvolna pronikat do tajemství víry, fascinována stále více jejími pravdami a její skvělostí. Nakonec dospěla k touze nechat se pokřtít.

Svatý křest přijala potají v kostele sv. Diviše ve vesnici jménem Forest – proto je též někdy nazývána Alena z Forestu. Tato významná událost v Alenině životě vyvolala změnu v po-

stoji jejího otce vůči křesťanství. Levolda náramně popudilo, když se o jejím křtu dozvěděl, vnímal to bezesporu jako zradu. Křest se sice konal v utajení, avšak i tehdy měla vládní moc své špehy. Jeden z nich králi o dceřině křtu referoval, dost možná ten, jehož podplácela, aby ji navzdory otcovu zákazmu pouštěl z hradu.

Král Levoldus proto vyslal ozbrojenou družinu do Forestu s jasným úkolem přivést Alenu nazpět – s tím, že její členové mají povoleno použít všech prostředků, aby vzpurnou princeznu přiměli k povolnosti.

Když muži dorazili do Forestu, vyzvali Alenu, těšící se stále ještě z přijetí svátosti, aby se s nimi vrátila domů. Dá se předpokládat, že by se na rodný hrad vrátila sama, tajíc přitom svou nadpozemskou radost z toho, že se stala křesťankou. Jenže okolnosti příjezdem houfu králových věrných získaly nový rozměr – Alena pa-

trně měla za to, že doma ji čekají přinejmenším výčitky, daleko spíše však nucení k apostazi, jakož i nucení k sňatku s některým z pohanských kraleviců či králů.

Prosila tedy otcovy družiníky, aby ji nechali jít. Samozřejmě neměla naději, že bude vyslyšena. Když ozbrojenci viděli, že to nepůjde po dobrém, snažili se ji odvléct po zlém. Alena se jim vytrhla, a protože jí zatarasili cestu do kostelíka, přiběhla k topolu rostoucímu opodál a obepjala jeho kmen, chytajíc se tohoto stébla ve své bezmoci.

Držela se stromu tak křečovitě, že ji Levoldovi muži nemohli za nic na světě odtrhnout. Nestal se však zázrak, jak možná někoho napadlo. Jeden z ozbrojenců v pomnutí smyslů vytáhl meč a řal jím Alenu vši silou do ramene a svým úderem je roztránil.

Na následky tohoto zranění Alena 17. června 640 zemřela...

Otec po tragické Alenině smrti zjhl a dovolil, aby byla pochována v kostele sv. Diviše ve Forestu. Dnes se na tomto místě nachází kaplička, v níž na přimluvu svěřice dochází k zázračným uzdravením. Zázračné parametry má i Levoldovo následné obrácení a přijetí křtu, které podle legendy proběhlo o něco později.

V roce 1105 byl nad jejím hrobem vystavěn klášter benediktinek. V roce 1193 byly její ostatky vyzdvíženy z hrobu a uloženy na oltáři, což se v tehdejších dobách prakticky rovnalo kanonizaci. Další přenesení Aleniných ostatků proběhlo v roce 1524 do kaple jí zasvěcené, postavené v nově vybudovaném opatském kostele.

Svatá Alena, jež bývá zobrazována s useknutou rukou a jejímž atributem je palma, tj. znamení mučednictví, bývá vzývána při bolestech uší a zubů. Liturgická památka této mladé mučednice a panny se slaví 17. června, v jejím rodném Brabantsku pak o den dříve.

Svatá Alena z Dilbeeku

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (6)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Čtvrtek 19. 6. 86, 23 h.

† Tvůj život bude probíhat mezi extází a bolestí. Takové je právo Mé lásky, pokud zde jsi.

Potom bude jenom ustavičná extáze – jen o dost silnější.

– Proto se potom to prožití jeví jako nereálné. Ani si to nedokážu připomenout v paměti.

† Poněvadž je dané pouze na ten moment.

Středa 25. 6. 86, 17:30 h.

– Což budu vždycky s sebou nosit pocit viny vůči Tvé lásce?

† Ano, protože vždycky budeš hříšná.

Jestliže pocit viny rodí vděčnost k Mému milosrdenství, obdiv vůči Mé lásce – tak je dobré, že je.

Horší je, pokud sráží a odrazuje. Stařej se tedy o konstruktivní vnímání viny. O takové, které ke Mně přibližuje a umocňuje tvoje připoutání a lásku.

– A Ty odpustíš, jako vždycky?

† Ano, pokud budeš litovat a snažit se být lepší – i kdyby z toho třeba moc nebylo.

– Mohu jenom plakat nad svojí ubohostí a nevděčností.

† Odevzdej Mi to všechno s důvěrou, a Já to proměním v lásku a radost.

Sobota 19. 7. 86, 11:15 h.

– Proč jsi mi přikázal číst knihu Ezechiela?

† Máš být Mým Ezechielem pro lidi, se kterými se stýkáš. Proto jsem ti dal znamení připomínající, že na tebe hledím a podílím se na všem. Pamatuj na to.

Pokud dávám nějakou vizi, dělám to proto, abych člověka poučil, abych k něčemu obrátil jeho pozornost; aby něco změnil, něčeho si všiml. Nedávám vizi pro zábavu, kvůli satisfakci nebo uspokojení zvědavosti.

Proto mnoho Mně velice oddaných nemá žádné vize. Proto také ke každému nemluví tak jako k tobě.

Každé Mé slovo musí být analyzováno, promyšleno a uplatněno v životě. Je

to závazek. Pokud nepřinese plody, stane se nepotřebným. Tehdy umlkne. Mluví k tobě ne proto, aby ti bylo příjemně, aby ses cítila vyznamenána, ale aby ses stávala svatou. Také proto, abys vydávala svědectví druhým k jejich posvěcení.

Sobota 19. 7. 86, 23 h.

– Upadla jsem před chvílí na rovné cestě a zranila si tvář. Mám na pravé straně dvě podlouhlé sečné rány. Proč, Pane? Byla snad důvodem nějaká nemoudrá myšlenka, která mi napovídala, že jsem lepší než druzí, a podsouvala mi, abych se něčím odlišila? Teď se snažím mizet lidem z očí ...

† Usnadnil jsem ti vykonání toho, k čemu ses zavázala po zpovědi. Nedokázala ovládnout myšlenky vedoucí tě k pýše a marnivosti. Nyní jsi je zvládla. Skutečně jsi skromná a přeješ si zůstat ve stínu. Ale to není tvoje zásluha – přinutil jsem tě k tomu.

– Ale tam, v kapli před Tebou, jsem uslyšela rovněž jiná slova. Byla pravdivá i ta?

† Poznamenal jsem tě na tváři takovým znamením, jaké má Moje Matka na Svém obraze v Čenstochové.⁽¹⁾ Máš Ji následovat. Je pro tebe vzorem. Pros Ji, aby ti pomohla.

Jestliže sis jako úkol předsevzala skromnost a pokoru, Ona ti musí být příkladem.

Úterý 12. 8. 86, 11:30 h.

– Před dvěma týdny se mi zdálo o plápolajícím nehybném světle pŕlicím celé nebe – a teď jsi mi dal slova z Písma – podobná...

† Měla bys to spojit s tím, co zde potkávaš a jak se k tobě přibližují.

V tvém životě musí být odděleno to, co je světské, od toho, co je duchovní, tak, jako blýskavice rozpŕlila nebe. Já jsem jí. A jsem nezměněný, jako pohyblivá blýskavice, kterou jsi viděla. A posloužil jsem si člověkem, díky kterému tady jsi, se kterým tady jsi, abys proměňovala svůj život ve Mne.

– Blýskavice je především ohněm a také silou...

† Jsem ohněm a silou lásky. Chci tě očistit. Chci ti ukázat dobro a zlo zřetel-

něji – naučit vidět, rozlišovat, vybírat a pomáhat vybírat druhým.

– V Písmu má blýskavice ještě jiný význam...⁽²⁾

† Nechybí moc do chvíle Mého příchodu. Proto je čas oddělovat dobro od zla.

Já jsem hranicí. Každý si bude muset vybrat, na čí stranu se postaví.

† Tvým úkolem je snášet v pokoře a v poddanosti svoji lidskou bídu a bezmoc a prosit o Mou pomoc.

Má pomoc je potřebná slabým a ubohým, a ne těm, co si vystačí sami a co jsou silní podle vlastního mínění.

Pohlédni v pravdě na svoji ubohost, požehnej ji a děkuj za ni. Ona je tvůj pilíř a pramen života ve Mně. Měla bys žít po ponížení v očích světa, aby se stalo tvým odpuštěním hříchů pýchy a marnivosti, které tě chtějí zničit.

– Co dělat s mou touhou utéct na opuštěný ostrov?

† Realizovat ji tehdy, když po tvém boku není nikdo, kdo by potřeboval tvoji pomoc.

Pátek 15. 8. 86, 6:20 h.

– Otče můj, jak Ty můžeš snášet moji ubohost a omezenost? Tolik zbytečných slov, rovněž o sobě.

Chci ze sebe dostat ješitnost a domýšlivost, ale ty stále ukazuješ svoji existenci v různých situacích.

Prosím Tě, oteš se ze mě všechno, co nemá míru Božího dítěte.

† Stále tě učím, ale jsi nechápavá žákyně – jako každý z vás. Hříšnost pokolení tkví v každé buňce lidského organismu. Zmenší se tehdy, když na to vždycky budeš myslet.

Týká se to každého z lidí. Nejsou lepší a horší. Každý do konce života se tu bude pachtit se svou hříšností a hloupostí.

Čím jasněji je bude spatřovat a bude více trpět z tohoto důvodu – tím větší bude jeho svatost.

Nemá to ale být sobecké zabývání se sebou. Musí být proniknuté touhou připodobnit se ke Mně a naplňovat Moji vůli ve službě druhým – pro záchranu lidských duší.

Čím více se budeš věnovat druhým, tím více budeš zdokonalovat sebe, protože víc

dostaneš ode Mne. Dávám jenom tomu, kdo Moje dary využívá při službě druhým.

- Děkuji za včerejší den. Za všechno, co jsem zažila. Za pokoření, které mi uděluje vlastní hloupost.

† Vidíš ji zřetelněji, poněvadž jsem tě obdařil darem Mé moudrosti. To ona ti ukazuje tvoje lidské nedostatky a malost.

Protože v tobě sídlí Má moudrost i tvoje omezenost. Snaž se, aby moudrost překonávala omezenost. Kontroluj se: své myšlenky, slova, činy. Vzdal od sebe sobectví a závist - jsou to nízké rysy snižující důstojnost Božího dítěte. Nemusíš si nic přidávat a druhým závidět. Dostáváš ode Mne všechno, co potřebuješ: Mé dary i Moji lásku.

Úkoly, které jsem ti připravil, jsou také Mým darem. Díky jejich plnění se budeš doopravdy stávat Mým dítětem. Potvrdíš to svým rozhodnutím a úsilím. Buď dobrým dítětem - poslušným a oddaným.

- Je můj vztah k lidem takový, jaký má být?

† Všeobecně ano. Míváš ale sklon k neovládaným reakcím. Potom se stydíš a je ti líto, že jsi způsobila něco neomaleného nebo že jsi ukázala svou malost.

Snaž se být víc tichá a vnitřně soustředěná. Zůstávej ve Mně, i když jdeš mezi lidi.

Nemusí být tak veliký rozdíl mezi modlitebním soustředěním a banálností všedních situací, rozmluv, jednání.

Není zapotřebí zaujímat pózy nebo se nutit do vážnosti, do jakéhokoliv předvádění se v chování.

Je třeba vnímat Moji blízkost, stále si uvědomovat Mou přítomnost.

Mé oko bdí nade vším a Můj zrak proniká všechno. Nejenom zrak. Také i Moje láska. Všechno se děje v ní.

Buď důvěryplná a klidná, i veselá.

Nebud' však ponurá, podezřívavá a uštěpačná.

Prokazuj lidem lásku a přívětivost - skrze ni Mne budou v tobě vnímat.

Toužím být viditelný v tobě. Snaž se, aby Můj obraz v tobě byl čistý a opravdový a stále zřetelnější. Já jsem skutečně v tobě. Myslí na to a dávej to najevo.

Pátek 29. 8. 86, 9 h.

† Přesvědčila ses, jak moc je člověk otrokem věcí. Připoutání k věcem tvoří bariéru a odděluje ode Mne. Ničeho nelituj. Ziskáš mnohem víc. Ponechej to, co

je skutečně potřebné a užitečné pro tebe v té situaci, jaká je.

Tvůj život se změnil - změna se také musí týkat toho, co je vnitřní, aby byla jednota a soulad v tobě i ve tvém okolí.

Buď Mým dokonalým svědkem.

Vnější chudoba slouží vnitřnímu bohatství. Nelituj ničeho pro cíl, který sis vybrala. Udělalas to dobrovolně. Buď tedy důsledná.

Úterý 2. 9. 86, 22:30 h.

† Nauč se okamžitě prosit o Moji pomoc, když se objeví něco špatného ve tvém srdci. Odevzdej Mi to.

Pondělí 22. 9. 86, 10 h.

† Láska je důležitější než pády. Ať plane ve tvém srdci a spálí každou náklonnost ke zlu a nestálosti.

Starej se jenom o lásku. Ta všechno promění a pozvedne tě z každého pádu

a odrazí každé nepřátelské útoky na tebe.

Pečuj o plamen lásky v srdci, který jsem tam zapálil. Ochraňuj ho a živ.

Úterý 23. 9. 86, 22:50 h.

† Odezeň smutek ze svého srdce. Nestarej se o dny budoucí. Nezapývej se jimi. Cokoliv bude, bude dobré pro tebe a pro Mé vyvolené děti. Pro všechny, kteří se přiznají k Mému Otcovství. Mysli na radost ze spolupůsobení se Mnou, a ne na obtíže, které tě čekají.

Nebud' smutná. Má Láska tě obklopuje a Moje síla tě podpirá.

† Nespěchej. Učím tě to postupně, ale pořád. Je zde postup. Možná si toho nevšímneš den ze dne, ale celkově je značný. Neanalyzuj to, poněvadž to vlastně je zabývání se sebou.

Ponech to Mně.

Vyplňuj své srdce i svou mysl láskou ke Mně a touhou Mi sloužit.

Úterý 30. 9. 86, 23:15 h.

- Naplnils mé srdce svou něhou a celý den Tvým blahosladenstvím.

A jsi zde tak dobrý a vlidný. Můj Pán, můj Bůh, můj Snoubenec...

† Odevzдалas Mi ten den a všechno, co v něm bylo, a Já jsem to přijal. Byli jsme spolu a bylo ti dobře se Mnou. Jsem s tebou ve tvém srdci. Vyplňuji je Sebou.

Bud' odevzdaná a poddaná Mně. Způsobím, že tvé srdce bude hořet a tvoje duše se rozplyne ve Mně.

- Je tomu tak. Tak to bude na věčnosti?

† Bude mnohem lépe. Budeš Mne vidět a vnímat mnohem jasněji.

Středa 1. 10. 86, 9:40 h.

- Přece jen poznání Tvé přítomnosti překonává veškerou moji míru, každou představu či možnost. Je mnohem větší a krásnější. Těžko se dá jenom srovnávat s tím, co člověk ví o lásce nebo co se nazývá láskou.

† Ano, je ale jistá úměrnost mezi tím, co ty Mi dáváš a co Já dávám tobě.

Tvoje upřímné záchvěvy srdce se dotýkají Mého Srdce a tehdy na tebe plyne Moje láska. A prožíváš ukojení a sladkost, jaké na světě není, takové, po které tvá duše vždycky toužila.

Duše každého Mého dítěte touží po Mé lásce, poněvadž z ní je vytvořena. Touží po sjednocení se Mnou, i když člověk ne vždy chápe ty poryvy tesknosti a hodně často ji krmí náhražkami. Jak často ji hází špinavé odpadky tohoto světa, namísto toho, aby přišel ke Mně a čerpal z pramene čisté lásky.

Každému ji chci dát, na každého čekám a Moje Srdce je přeplněné láskou.

Vezmi si ji a syť se. Vezmi také za ty, kteří nechtějí. A miluj Mě také v těch, kteří Mě opustili. Buď pro Mě potěšením a sladkostí za ně. A braň Mě před jejich urážkami. Zahrnuj Mě svou horoucností uprostřed lhostejných a nepřátelských.

Jsme jedno. Pojď tedy do mého lidského osudu a sdílej ho se Mnou, abychom mohli navždy být spolu.

- Nic zvláštního v mém životě se neděje. Je pokojný a tichý.

† Můj byl klidný a tichý po třicet let. Ale byl svatý v té nepovšimnutelné každodennosti.

Měla bys toužit, aby tvůj byl také takový. V něm dozrávej k velkým úkolům, které ti mohou být dány.

Bud' sjednocená se Mnou a žij pro Mě tak, jako žila pro Mě a obsluhovala Mě Moje Matka v Nazaretě. Učiň svoje srdce Mým domem v Nazaretě, abych v něm

mohl pobývat obklopený láskou a chráněný před nepřátelstvím světa.

Buď Mi úkrytem, Má snoubenko.

- Řekl jsi mi kdysi prostřednictvím někoho, že v katedrále bude kněz, který rozezná modlitbu bdění.⁽³⁾ Učinils to teď, když jsem se cítila opuštěná a smutná, protože přece člověk potřebuje oporu druhých lidí. Vnitřní život je můj život. A přece se potloukám popaměti, i když mě doprovázíš.

† Chci ti pomoci a rozptýlit tvoje pochybnosti, utišit tvůj žal, že jiní mají pomoc a oporu od lidí, a ty jsi pořád sama. Bdím nad každým tvým krokem a podpírám tě, když je třeba.

Tvá cesta vede pustinou, ale jdeš se Mnou. Neboj se a druhým nezávid'. Má láska tě bude provázet a podepírat. Důvěřuj Mé lásce.

Pátek 3. 10. 86, 1 h.

- Děkuji za modlitební setkání. Za Tvůj příchod ke mně ve Svatém Přijímání a za ta Tvoje slova tehdy.

† Vidíš, že jsem k tobě přišel.

- Tak mnoho dobroty a milostí dostávám od Tebe. Ukazuješ mi bohatství Tvé lásky k člověku.

Jak primitivní jsou city, kterými Tě obdařuji v porovnání s Tvou jemností a něžností.

Uč mě Svě lásce, zbavuj mě mé lidské hrubosti vůči Tobě a vůči bližním.

† To, že si toho všímáš, už je učením. Využívej toho a následuj Mne.

Zachovej v srdci Můj obraz. Já jsem tvým vzorem, jak máš postupovat.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Świadectwo. Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,

Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Dialogy, které Alice zapisovala, nazývala také modlitbou bdění.

⁽²⁾ Srov. Mt 24,27.

⁽³⁾ Alice hned po smrti své matky, na samém počátku svého obrácení, jela na Jasnou Góru, kde navázala s Pannou Marií osobní vztah.

Modlitba spravedlivých

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

jsi, zaplatíš!“ To však neříká soudce, říkám to já sám. Sám ze sebe dělám soudce situace. A tak se zlo šíří jako olejová skvrna, až se zmocní všeho: „Hospodin viděl, že je mnoho lidské špatnosti na zemi a že veškeré myšlení a snažení lidských srdcí stále jen směřuje ke zlému.“ (Gn 6,5) Velkolepé obrazy potopy světa (kap. 6-7) a babylónské věže (kap. 11) vyjevují, že je zapotřebí nového začátku, jakéhosi nového stvoření, které bude dovršeno v Ježíši Kristu.

A přece zachycují tyto první stránky Bible také jiný, méně nápadný, mnohem skromnější a bohobojný příběh vynahrazující naděje. Třebaže se skoro všichni chovají zvráceně a vytvářejí z nenávisti a dobývání hybnou sílu lidských dějin, existují také lidé schopní upřímně se modlit a psát lidské dějiny jiným způsobem. Ábel přináší Bohu oběť prvotin. Po jeho smrti mají Adam a Eva třetího syna, Setta, z něhož se narodí Enoš (což znamená „smrtný“), a je psáno: „Tehdy se začalo vyzývat Hospodinovo jméno.“ (Gn 4,26) Potom se objevil Henoch, který „chodil s Bohem“ a kterého Bůh vzal do nebe (Gn 5,22.24). A nakonec je tu příběh Noeho, spravedlivého muže, který „chodil s Bohem“ (Gn 6,9) a před nímž Bůh pojal záměr zahubit lidstvo (srov. Gn 6,7-8).

Z četby těchto příběhů vyvstává dojem, že modlitba je hrází, útočištěm člověka před přívalem zla, jež ve světě narůstá. Aby bylo jasno, modlíme se také, abychom byli chráněni před námi samotnými. Je důležité modlit se: „Pane, prosím tě, chraň mne přede mnou samotným, před mými ambicemi a náklonnostmi.“ Lidé modlitby na prvních stránkách Bible jsou tvůrci pokoje. Autentická modlitba je totiž zbavena násilnických pudů a obrací pohled k Bohu, aby přišel a ujal se péče o lidské srdce. V *Katechismu* čteme: „Tuto vlastnost modlitby prožívá množství spravedlivých ve všech náboženstvích.“ (*Katechismus katolické církve*, 2569) Modlitba kultivuje záhon v místech, kde je lidská nenávist

schopna šířit jenom poušť. A modlitba je mocná, protože přitahuje Boží moc, která vždycky dává život. Bůh je Bohem života, obrozuje.

Svrchovanost Boha tedy prostupuje řetězcem mužů a žen, kteří jsou často ve světě neuznáváni nebo odsouváni stranou. Avšak svět žije a roste díky Boží síle, kterou tito jeho služebníci přitahují svojí modlitbou. Tvoří řetězec, který nikterak nemusí a zřídka se objevuje v titulcích zpráv, ale přece má značný význam pro navrácení důvěry světu!

Vzpomínám si na příběh jistého muže, jednoho předsedy vlády z minulosti, významného muže, který byl ateistou. Neměl náboženské citění, ale jako dítě slyšel babičku, jak se modlí, což mu utkvělo v srdci. A jednou, když na něho dolehla těžká chvíle, vyvstala mu v srdci vzpomínka na modlící se babičku. Začal se tedy modlit stejně jako ona a objevil Ježíše. Modlitba je vždycky řetězcem života. Množství mužů a žen rozsévá svojí modlitbou život. Modlitba – i ta nepatrná – rozsévá život, a proto je tolik důležité učit děti modlitbě. Působí mi bolest, když potkám děti, které se neumějí pokřížovat. Je třeba je naučit, jak se dělá znamení kříže, protože to je první modlitba. Je důležité naučit děti modlitbě. Potom možná pozapomenou, vydají se jinou cestou, ale první modlitby osvojené v dětství zůstávají v srdci, protože jsou zárodkem života, setbou dialogu s Bohem.

Putování Boha v Božích dějinách vedlo skrze lidi od dané modlitbě, procházelo oním „zbytkem“ lidstva, který se nepřizpůsobil zákonu silnějšího, ale prosil Boha, aby konal divy, a zejména proměňoval naše srdce z kamene v srdce z masa (srov. Ez 36,26). Modlitba otevírá dveře Bohu, který naše nezřídka kamenné srdce proměňuje v srdce lidské. Je zapotřebí hodně lidskosti. S lidskostí jde modlitba dobře.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Nejkrásnější květ ráje (7)

MATKO DOBRÉ RADY

DAR RADY U PANNY MARIE

„Patří mi rada a obezřetnost, jsem soudnost, má je moc!“ (Př 8,14)

Bůh, který si přeje spásu lidí a ve své nekonečné dobrotě nás vybavil nezbytnými prostředky, abychom došli k věčnému cíli, uprostřed složitosti života daroval nám také jistou pomoc v našich pochybách, kterou je dar rady.

Tento dar nás povzbuzuje obracet se k Duchu Svatému a získat od něho světlo v našich obavách a jasné poznání, co je potřebné vykonat, abychom se zalíbili Bohu a spasili své duše. Duch Svatý, jako něžný otec, naslouchá našim povzdechům srdce a ve své nekonečné štědrosti sesílá paprsek nebeského světla, aby nás osvítil, odehnal tak tmu a ukázal nám cestu, po které máme kráčet, aby nás naplnil pocitem bezpečí a pokoje. Naše duše pak může zvolat se žalmistou: „Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, před kým by se trásl?“ (Ž 27,1–2)

Jak vzácný je tento dar rady! Prosmo o něj Boha s veškerou pokorou a vytrvalostí.

* * *

Hned po Ježíši je Panna Maria tou vyvolenou osobou, která tento dar rady obdržela v hojnosti.

Její duše byla vždy obrácena k Bohu, na jehož podněty vždy odpověděla s horlivostí. Následující slova jsou v ní zcela na-

plněna, daleko více než u ostatních svatých: „Bude nad tebou bdít obezřetlost, rozum tě bude střežit.“ (Př 2,11) Mariina duše byla vždy v dokonalém pokoji, díky její připravenosti, se kterou se vždy obracela k Bohu ve všech věcech, a obdržela světlo od Boha. Tento pokoj vždy byl s ní a prostupoval všechny její skutky nebeskou září.

Bylo to zvláště ve dvou okamžicích jejího života, kdy Panna Maria zejména prokázala tento zvláštní dar rady.

Prvním bylo její zasvěcení v chrámě. V ten okamžik jasně poznala, jak moc to Boha potěší, když se mu zasvětil věčným slibem panenství: nečekala, až dospěje, a tím ukázala, že její skutky byly charakterizovány zejména darem rady.

Druhým byl pak okamžik zvěstování, při kterém tento dar u Panny Marie zářil s velkou krásou. Po pozdravení andělem jako „milostiplná“ a vyzvání, aby souhlasila s vtělením, Svatá Panna se otázala nebeského posla, jak se to stane, neboť věděla, že své panenství již Bohu zasvětila jako pokorná služebnice.

Ó jedinečná Ženo, uděl mi, prosím, abych se často utíkal ke světlu Ducha Svatého, abych mohl znát a konat ve všech věcech Boží vůli a abych tak našel dokonalý pokoj.

* * *

Stejně jako ten, který se utíká k moudré radě, je na bezpečné cestě (srov. Př 11,14), pak ten, kdo zanedbává hledat radu, připravuje si svoji zkázu. Obvyklým

Božím trestem pro ty, kteří nedbají jeho zákonů a znevažují jeho spravedlnost, je odejmout jim vedení Ducha Svatého a ponechat je v jejich zvrácených náklonnostech: „Ponechal jsem je jejich zatvrzelému srdci.“ (Ž 80,13)

Přirozeným následkem odejmutí daru rady je tvrdohlavá ukvapenost, kterou vidíme velice často u bezbožných: toto nerozumné riskování je předzvěstí zkázy a smrti. Tělesný člověk, který touží pouze po časném dobru, je hnán slepým instinktem hledat potěšení: ta ho však dříve či později unáší jako vítr a nešťastně končí.

Střež se, má duše, opovrhovat světlem Ducha Svatého. Spíše se vždy utíkej k Původci dobra a opakuj po proroku s vírou a pokorou: „Poslechnu, co mi řekne Hospodin Bůh... Ano, pokoj zvěstuje lidu světu...“ (Ž 85,9)⁽¹⁾

PŘÍKLAD - BLAHOŠLAVENÝ LUDVÍK MARIA GRIGNION Z MONTFORTU

Blahoslavený Ludvík Maria Grignion z Montfortu,⁽²⁾ nazván podle hradu, na kterém se narodil, již od svého dětství se vyznačoval velkou úctou k Panně Marii. Ještě jako chlapec nazýval Marii Matkou a radoval se, když lidé mluvili o jejích ctnostech a důstojnosti. Častokrát se odloučil od svých vrstevníků, aby se modlil růženec a zpíval chvalozpěvy této vznešené Královně; zároveň také vyzýval ostatní, aby se k němu přidali.

Tato zbožnost rostla s jeho věkem, stejně jako láska k Matce Boží i k lidem. Když byl vysvěcen na kněze, zcela se zasvětil dílu pro spásu duší, zejména skrze misie, na kterých nikdy neopomněl vyzývat mocnou přímluvu Panny Marie. Tato nebeská Královna, jako něžná Matka, požehnala jeho dílo hojnými dary navzdory zuřivému pronásledování, které proti němu povstalo.

Ve všech svých zkouškách se utíkal k Panně Marii. Jí zasvětil všechny své skutky a utrpení. Každý den, když skončil svou práci, vleže se modlil před jejím oltářem, aby obdržel její útěchu.

Jeho horlivost pro získání věřících do služeb Královny nebe byla tak veliká, že mezi ostatními prostředky v šíření úcty k ní chtěl všude založit bratrstvo svatého růžence.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Potom si zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, syn Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, syn Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil.

Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim:

„Mezi pohany nechoďte a do žádného samaršského města nevcházejte. Raději jděte ke ztraceným ovcím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: »Přiblížilo se nebeské království.« Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očišťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“

Založil také kongregaci Misionářů Tovaryšstva Mariina, kteří se zasvětili tomuto úmyslu. Bylo to zejména prostřednictvím této zvláštní úcty k Matce Boží, skrze kterou se obracelo mnoho hříšníků, posvěcovalo mnoho duší a ochraňovalo mnoho křesťanů od hereze jansenismu, která v té době všude kvetla.

Jméno blahoslaveného Grignonova zůstává v živé paměti zbožných ctitelů Panny Marie díky knize *O pravé mariánské úctě*, která je plná moudrosti. V této knize tento apoštol Královny nebe učí zasvěcení se zcela Panně Marii vložением do jejích rukou všeho, co máme a co konáme, aby mohla být naší Přímělkyní u svého Syna. Zemřel 28. dubna 1716 a Lev XIII. ho blahořečil 22. ledna 1888.

MODLITBA

Ó Panno Maria, účinkům Tvého daru rady vděčíme za spásu světa. Vypros mi, prosím, abych obdržel světlo Ducha Svatého v hluboké pokoře a mohl následovat jeho rady s poslušným srdcem, abych jako Ty mohl mít účast na příslibech těm, kdo přijali ducha osvojených synů Božích⁽³⁾. Amen.

MATKO STVOŘITELOVA

VZTAH PANNY MARIE K NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICI

„Vyrostla jsem tam jako cedr na Libanonu, jako cypřiš na hoře Hermonu. Vyrostla jsem jako palma v Engadi, jako keře růží v Jerichu.“ (Sir 24,13-14)

Panna Maria navázala vztah ke každé osobě Nejsvětější Trojice ve chvíli, kdy se stala Bohorodičkou. Tak úzce se sjednotila s Nejsvětější Trojicí, že žádný jiný člověk nikdy neměl takové společenství s Trojjediným Bohem. Rozvažování nad tímto vztahem přináší lidskému srdci útěchu a neobejde se ani bez několika praktických rad.

Nejdříve můžeme říci, že vtělením Slova získala Panna Maria vztah k Bohu Otci ve smyslu, že počala ve svém panenském lůně a porodila Světlo světa, Syna, který je jedné podstaty s Bohem Otcem od věčnosti.

Tudíž je Boží Syn zároveň Synem Panny Marie, ačkoli z jiného pohledu; tak, ja-

ko byl podle své božské podstaty zrozen z Boha Otce, podle své lidské přirozenosti byl utvořen z Panny Marie.

Dále, je to určitým způsobem díky Panně Marii, že Otec je nad Synem: jako Bůh, Otec a Syn jsou si rovni, jako člověk je Syn podřízen Otcovi. Z toho plyne, že díky Panně Marii Boží Syn, Bůh sám, může říci, že dostal od Boha Otce příkaz zemřít za naše hříchy. (srov. Jan 10,17-18)

Děkuji ti, věčný Otče, že tajemství Vtělení se stalo skrze Pannu Marii a záviselo na jejím souhlasu; neboť tímto jsi ji spojil s nádherou tvého věčného otcovství.

* * *

A jestliže je vztah Panny Marie k Otcovi tak blízký, co ji pak sjednocuje se Synem? Není to skrze Pannu Marii, že Slovo se odělo lidstvem? Nebyla to její čistá přirozenost, ve které byl utvořen Bůh-Člověk? Pokud tedy Ježíš Kristus ve svém lidství sjednocuje všechny stvořené dokonalosti a může je obětovat svému nebeskému Otcovi, je to právě Panna Maria, které vděčí za své lidství, jež přijal v jejím lůně.

Jak sladká a mocná jsou pouta, která spojují Syna Božího s jeho blahoslavenou Matkou! Jaký je to důvěrný vztah Ježíše a Panny Marie! Ježíš svěřoval Marii všechny tajemství svého Srdce a Maria utvářela své konání podle života svého Spasitele.

V díle našeho vykoupění tento úzký vztah mezi Slovem a Marií září velmi jasně. Od početí Spasitele ve svém panenském lůně až po tragédii Kalvárie Panna Maria naplňovala svoji úlohu spoluvykupitelky a neustále obětovala svého milovaného Syna Bohu Otcovi jako smírnou obět

na oltáři svého srdce. Pak není těžké rozumět, proč křesťané nemohou od sebe oddělit svoji úctu a lásku ke Vtělenému Slovu od té, která má nevýslovnou čest být Matkou Boží.

Navždy buď požehnáno Slovo Boží, že jsi vyvolilo Pannu Marii za svou Matku. Panny, které Tě následují, jsou ti milé: avšak nikdo se nevyrovná tvé Neposkvrněné Matce.

* * *

Laskavý a důvěrný je vztah Panny Marie i ke třetí Osobě Nejsvětější Trojice.

Panna Maria po zvěstování archandělem Gabrielem bez váhání souhlasí s Boží vůlí a stává se plodnou nevěstou Ducha Svatého. Nepatří již sama sobě, neboť svým souhlasem zasvětila dar sebe samé nebeskému Ženichovi.

Protože Panna Maria nikdy nepřestala všechny své myšlenky a skutky směřovat k Duchu Svatému, on také nenechává projít jediný okamžik, aby neprojevoval svoji mimořádnou lásku k Nevěště svého Srdce.

Buď požehnán, ó Duchu Svatý, Bože Lásky, za něžný vztah ke své vyvolené Nevěště, ve které jsi našel ryzí potěšení.

PŘÍKLAD - SV. PEREGRÍN LAZIOSI

Svatý Peregrín Laziosi se narodil ve Forlì 1. května 1265. Ve svém mládí byl uznávaným šlechticem a statečným rytířem, ale horlivým nepřítelem Církve a papeže. Když se měšťané vzpírali papeži, stal se jedním z nejodvážnějších vůdců. Avšak Svatá Panna, ke které si navzdory všem špatným činům uchoval zvláštní úctu, nad ním bděla.

Bylo to na příkaz papeže, že do Forlì přišel sv. Filip Benizi, pátý generální představený řádu servitů, aby město přivedl zpět k poslušnosti papeži. Avšak tento poslušný syn Církve zažil kruté zacházení od povstalců. Peregrín, více než ostatní, nejenom slovy ho urážel, ale chtěl jej i napadnout. Avšak tento velký světec snášel rány s mírností a po vzoru sv. Štěpána, prvního mučedníka, se horlivě modlil za své pronásledovatele.

Když Peregrín viděl tak velikou světovou pokoru a lásku, byl přemožen smutkem a následně světce vyhledal a prosil

za odpuštění. Svátý Filip přijal pokorného penitenta a ujistil ho, že mu odpustil. Pak ho vyzval, aby svůj život změnil a svěřil se pod ochranu Matky Boží, aby své dobré předsevzetí vykonal ještě lépe.

Od té chvíle se Peregrín stal jiným člověkem; a protože nevěděl, jaký životní stav si má vybrat, modlil se horlivě k Panně Marii, aby ho sama nasměrovala na cestu, kterou si přeje Bůh. Bohorodička jeho prosby vyslyšela, a jednoho dne, když se modlil před její sochou, mu řekla: „Jdi do Sieny k mým služebníkům a zde najdeš cestu své spásy.“ Peregrín poslechl, a když vycházel z města, potkal mladého muže, poutníka, který mu nabídl, že ho doprovodí. Když přišli v Sieně před vrata kláštera servitů, mladý muž náhle zmizel a Peregrín věděl, že to byl anděl, aby jej na jeho cestě provázel.

Kajícník přijal roucho servitů od samotného sv. Filipa. S tímto viditelným hábitem přijal také duchovní roucho řeholní dokonalosti. Tak velké bylo jeho pokání, že po třicet let si nesedl, nebylo-li třeba. Jeho trpělivost snášet nemoci byla tak velká, že nikdy nebylo slyšet slovo bédování z jeho úst. Zemřel naplněn zásluhami 1. května 1345 ve věku 80 let.

MODLITBA

Jak velkou chválu ti mohu vzdát, ó Panno Maria, když uvažuji, jak úzké pouto tě pojí s Nejsvětější Trojicí? Pomož mi, prosím, abych věrně odpovídal na milost a vždy si zasloužil v sobě vlastnit tři Božské Osoby, podle slov tvého Syna: „Miluj-li mě někdo, ... můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.“ (Jan 14,23)

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 83-95

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Překlad dr. Hejčla. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Ludvíka M. Grigniona svatořečil papež Pius XII. v roce 1947, tedy po vydání knihy. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Srov. Řím 8,15.

Zjevení Panny Marie v Quitu (Ekvádor) – Naše Paní Dobrého díla

Dalo by se skoro říci, že jde o jedno zapomenuté zjevení. Málokdo si totiž při vyslovení tohoto poutního místa vybaví, komu a proč se Panna Maria zjevila. A ačkoli k němu došlo na přelomu 16. a 17. století, jde o jedno zjevení velmi důležité zvláště pro dnešní dobu.

Vizionářka

Píše se rok 1577 a do Ekvádoru ze svého rodného Španělska přijíždí v doprovodu své tety a zároveň matky představené a dalších čtyř sester teprve čtrnáctiletá řeholnice Mariana de Jesús Torres⁽¹⁾ (1563–1635), aby v hlavním městě Quitu pomohla založit klášter svého řádu,

Mariana de Jesús Torres

františkánských terciárek, sester Neposkvrněného početí. Tato řeholnice nebyla obyčejnou sestrou, ale byla omilostněna mnoha mystickými dary, nejen duchovními, ale i materiálními. Na její přímluvu se událo mnoho zázraků.

Narodila se jako první dítě Diega Cádize a Marie Berriochoe Alvarezové. V den jejího prvního svatého přijímání, když jí bylo 9 let, měla své první zjevení Panny Marie, jež jí řekla, že je předurčena stát se řeholnicí jejího Neposkvrněného početí v Novém světě.

Celkem třikrát se Mariana stala představenou kláštera. Během prvního funk-

čního období se proti ní dokonce vzbouřily vzpurné sestry, které požadovaly zmírnění řádových pravidel. Matku Marianu a španělskou Matku zakladatelku uvrhly do vězení. Svátá řeholnice se rozhodla toto příkoří snášet za obrácení vůdkyně vzpurných sester. Utrpení pekelných muk, které Pánu nabídl, trvalo pět let.

Jedním z nejpozoruhodnějších „zázraků“ jejího života byla její úmrtí a následná vzkříšení. Zdokumentována jsou celkem tři úmrtí. Její první smrt nastala v roce 1582. Stála před Boží soudnou stolicí, kde byla posouzena jako bez úhony a dostala na výběr: zůstat v nebeské slávě v nebi, nebo se vrátit na zem a trpět jako smírná oběť za hříchy 20. století. Ona si vybrala to druhé. Její druhá smrt nastala na Velký pátek 1588 po zjevení, kde se jí promítala hrozná zneužívání a hereze, které měly existovat v Církvi v naší době, opět zvláště ve 20. století. Byla vzkříšena o dva dny později během rána Velikonoční neděle. Nakonec zemřela 16. ledna 1635. Okamžitě následovaly zázraky uskutečněné na její přímluvu. Tělo matky Mariany de Jesús Torres spolu s dalším neporušeným tělem, Matky zakladatelky, se uchovávají na nižším patře klášterního konventu. Ještě za svého života matka Mariana ve své skromnosti prosila Matku Boží, aby její jméno zůstalo v utajení. Blahoslavená Panna jí slíbila, že teprve po třech stoletích mlčení bude zrušeno a s ním odhaleno i její poselství. Tak se také skutečně stalo.

Po smrti matky Mariany její zpovědník a duchovní otec P. Michael Romero OFM sepsal její životopis. Ten je spolu s životopisy všech spoluzakladatelek kláštera sester Neposkvrněného početí v Quitu zachován ve velkých matrikách pod titulem *El Cuadernon*. Na základě těchto údajů napsal roku 1790 P. Manuel Souza Pereira, provinciál otců františ-

kánů v Quitu, knihu o jejím zázračném životě. (Až mnohem později, v roce 1988, byla přeložena Marian Therese Horvátovou do angličtiny pod názvem „Naše Panna Dobrého díla – proroctví pro naši dobu“.) V roce 1906 při přestavbě kláštera otevřeli sarkofág, ve kterém byla matka Mariana v roce 1635 pohřbena, a její tělo bylo objeveno zcela neporušené. Proces jejího blahorečení byl zahájen až v roce 1986, do té doby byla ona sama a jí zjevené poselství Panny Marie známy pouze v Ekvádoru.

Původ invokace „Panna Maria Dobrého díla“

Po smrti zakladatele řádu nejmenších bratří Bernardina de Obregon v roce 1599⁽²⁾ putoval jeho nástupce Gabriel de Fontaned spolu se spolubratrem Guilermem de Rigose do Říma, aby požádali papeže Pavla V. o oficiální potvrzení řádu. Když procházeli městem Traigueras (v Katalánsku), zasáhla je tak velká bouře, že se obávali o svůj život. Ve strachu se modlili k Panně Marii, prosíce o přístřeší a pomoc v nouzi. Tehdy spatřili slabé světlo ve vzdálených horách. Opustili cestu a vydali se směrem k němu. Našli jeskyni, která byla jakoby z leštěného kamene a linula se z ní květinová vůně. Uvnitř stála velmi krásná socha Panny Marie, nesoucí svého božského Syna na své levé ruce, se žezlem v pravici a se vzácnou korunou na hlavě. Šaty měla jednoduché, ale elegantní. Padli na kolena, aby uctili Pannu Marii a poděkovali jí za záchranu. Celou dobu přemýšleli, jak se mohla taková socha dostat na tak vzdálené místo. Další den cestovali do nejbližších osad, aby se poptali po původu oné svatyně. Žádný z obyvatel, dokonce ani ti nejstarší, kteří znali historii každého a všeho v této oblasti, nikdy neslyšeli o této jeskyni nebo soše. Když konečně dorazili do Říma, vyprávěli Svatému otci, co se stalo. Papež Pavel V. nejen uznal nadpřirozenou povahu tohoto objevu, ale po potvrzení nového řádu vložil jej pod ochranu téže Panny Marie, již dal roku 1607 jméno *Panna Dobrého díla*⁽³⁾. Bratři umístili sochu v Královské nemocnici v Madridu. Brzy se proslavila četnými milostmi, které jejím prostřednictvím nebeslalo. V roce 1641 král Filip IV. nařídil postavit nádhernou svatyni na ná-

Papež uznal mučednictví P. Jana Zavřela

Malé sestry Ježíšovy v České republice se mohou těšit na svatořečení svého zakladatele, bl. Karla Foucaulda. Příslušný dekret papež František schválil 26. května 2020 při audienci pro kardinála Angela Becciu, prefekta Kongregace pro svatořečení.

V dalším dekretu se potvrzuje mučednictví z nenávisti k víře, které na sklonku 18. století podstoupili trapisté v opatství Casamari, vzdáleném zhruba 100 km jižně od Říma. Jsou to P. Simeone Cardon, převor kláštera, a pět druhů – čtyři bratři a jeden kněz, P. Jan Zavřel, řeholním jménem Dominik Maria. Dominikán Jan Zavřel pocházel z Chodova v pražské arcidiecézi a vyučoval teologii v římském klášteře sv. Sabiny. Se svolením představených přestou-

pil roku 1776 k trapistům do Casamari, kde o rok později složil slavné sliby a brzy se stal převorem a později novicmistrem. Když 13. května 1799 vtrhla do opatství francouzská vojska, vracející se z Neapole, a přes dobré přijetí začala klášter plenit, P. Zavřel dvakrát posbíral rozházené hostie – nejprve v kostele a poté v kapli klášterní infirmerie, kde setrval v adoraci se dvěma spolubratry. Zde je překvapili opilí vojáci, a když se otec Zavřel potřetí snažil uchránit Nejsvětější svátost, byl ubit mečem. Zemřel se slovy: „Ježíš, Maria.“ Casamarští mučedníci budou zapsáni do seznamu blahoslavených katolické církve.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

městí Puerta del Sol v Madridu. Když se s odstupem času úcta šířila, byly vytvořeny kopie této sochy. Ty se umísťovaly na různých místech, někdy i s jinými invokacemi. V současné době existuje řada

lokalit ve Španělsku, kde se uctívá tento obrázek: Orduña, La Puebla de Gordon, Tudela, Abila a jinde.

Zjevení v ekvádorském Quitu

Bylo již jen otázkou času, kdy se úcta k Panně Dobrého díla dostane i přes moře do španělských kolonií. Ale byla to sa-

motná Panna Maria, jež si klášter v Quitu vybrala za místo svého zázračného zjevení matce Marianě de Jesús Torres, ve kterém se jí představila jako Panna Maria Dobrého díla. Blahoslavená Panna ji požádala, aby dala zhotovit sochu, která měla být vytvořena podle toho, co viděla během zjevení – Marii s Ježíškem v levé ruce a berlou opatky a klíči od kláštera v její pravici. Měla být umístěna nad křeslem představené na horním chóru, protože Panna Maria toužila být představenou kláštera až do konce časů. A tak se Panna Dobrého díla z Quita zobrazuje s berlou v pravé ruce a ne se žezlem, jaké drží socha v Madridu. Dále řekla matce Marianě, že chce, aby ji znali a milovali po celém světě, a že tato úcta se začne šířit až ve 20. století. Tak se ve skutečnosti také stalo. Ona tuto úctu vyhradila pro tyto časy, protože Církev bude natolik zatížena do bojů se zlem a bude tak velmi trpět, že pouze Boží síla a láska Panny Marie ji zachová ve věrnosti.

Mnohé z proroctví Panny Marie Dobrého díla se již splnilo. Předpověděla vyhlášení dogmat Neposkrvněného početí Panny Marie a papežské neomylnosti, zasvěcení Ekvádoru Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, mučednické zavraždění ekvádorského katolického prezidenta zednářů⁽⁴⁾ (prezident Gabriel Garcia Moreno byl zavražděn v roce 1875) a mnohé ostatní věci, které teprve mají přijít. Matce Marianě

řekla, že ve 20. století, „vzplanou vášně a nastane úplná zkaženost mravů, takže satan bude téměř úplně vládnout prostřednictvím zednářských sekt. Aby dosáhl této obecné zkaženosti, zaměří se zejména na děti. Běda synům těch dob.“ Panna Maria pokračovala popisem zneužití, které mělo napadnout všechny svátosti: „Běda synům těchto časů, protože bude těžké přijmout svátost křtu a také bířmování.“ Varovala, že ďábel se bude vytrvale snažit zničit zpověď a svaté přijímání. Naříkala nad mnohými svatokrádežemi a zneužitími Nejsvětější svátosti, které měly nastat. Svátost pomazání nemocných se bude podceňovat a mnoho lidí zemře, aniž by ji dostalo, a tak jim bude odmítnuta pomoc, kterou budou potřebovat pro tento „velký skok z času do věčnosti“. Posvátná svátost kněžství bude vysmívána, utlačována a bude se jí pohrdat. Démon bude neustále pracovat na zkáze kleriků a mnoho z nich se mu zkažit i podaří. A tito „zkažení kněží, kteří budou pohoršovat křesťanský lid, budou podněcovat nenávisť špatných křesťanů a nepřátelé římskokatolické apoštolské církve se vrhnou na všechny kněze. Tento zdánlivý triumf satana přinese dobrým pastýřům Církve obrovské milosti.“ O svátosti manželství, které symbolizuje jednotu Krista s jeho Církví, řekla toto: „Zednáři, kteří budou v tu dobu u moci, budou vydávat hanebné zákony, aby odstranili tuto svátost a usnadnili všem život v hříchu. Křesťanský duch se bude rychle rozkládat, drahocenné světlo víry bude hasnout, dokud nedojde do bodu, že bude téměř totální a všeobecná zkaženost mravů. V těchto nešťastných časech bude bezuzdný luxus, který dojde nespočet frivolních duší, jež se ztratí. U dětí téměř nebude možné najít nevinnost, ani skromnost u žen. V tomto okamžiku nejvyšší nouze Církve ti, kteří budou mít mluvit, budou mlčet.“

K nejzávažnějšímu zjevení došlo zrána 2. února 1634, tedy skoro na sklonku Marianina života. Matka Mariana dlela na modlitbách před svatostánkem a náhle zhaslo věčné světlo před oltářem. Když chtěla světlo opět zapálit, zjevila se Matka Boží a vyložila jí pět symbolických významů tohoto úkazu. Za prvé, vyjadřuje rozšíření herezí na konci 19. a počátku 20. století, které způsobí, že v temno-

tě nemravnosti pohasne v duších cené světlo víry. Za druhé, zhasnutí světla poukazuje na úpadek řeholních společenství, která budou v té době tonout ve zmatku. Mnoho povolání bude zmařeno špatnou formací. „Třetím důvodem, proč zhaslo světlo,“ říká Matka Boží, „je atmosféra těchto časů prosycená duchem nečistoty, která jak ohavná povodeň zaplaví všechna veřejná místa do té míry, že stěží bude možné nalézt panenskou duši. Čtvrtou příčinou jsou zednářské sekty, které infiltrují do všech společenských vrstev a s ďábelskou vychytralostí rozšíří své bludy v rodinách, aby zničily především morálku dětí. V těchto nešťastných časech zlo udeří nebývalou silou na dětskou nevinnost. Následkem toho budou nová kněžská povolání ztracena.“ A konečně pátým důvodem, proč zhasla lampa v klášteře, je lhostejnost vlivných osob Církve, které budou nečinně přihlížet jejímu rozkladu. „Nepoužijí ve shodě s Boží vůlí svou moc k válce se zlem či k obnově víry. A tak lidé postupně zlhostejní v prosbách k Bohu, přijmou ducha zla a poddají se dychtivě všem způsobům hříchu.“ To, že tento postoj církevní hierarchie bude zdrojem trestů, které sešle Boží spravedlnost, je obsahem pozdějšího zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova matce Marianě. Dále Panna Maria řekla, že duše, které zůstanou věrné v těchto těžkých časech, budou potřebovat velkou sílu vůle, stálost, heroičnost a důvěru v Boha. Přijdou chvíle, kdy se vše bude zdát ztraceno a paralyzováno, ale – Panna Maria slibuje – právě to bude okamžik, kdy se začne „šťastný začátek celkové obnovy“. „Moje hodina přijde,“ předpověděla, „když úžasným způsobem svrhnou pyšného satana, rozdrtím ho pod svýma nohama, uvážu ho řetězem v pekelné propasti, takže Církev a zemi osvobodím od této kruté poroby.“

Uznání církevními autoritami se tomtoto zjevení dostalo téměř okamžitě. Samotnou sochu požehnal 2. února 1611 biskup z Quita Salvador de Ribera. Úctu a zjevení schvaloval a prosazoval i další biskup Quita, Pedro de Oviedo, který diecézi řídil od roku 1630 do roku 1646. Přestože je poselství Panny Marie Dobrého díla přímo smutné a vážné, obsahuje v sobě i zdroj velké naděje. Tím je slib, který v roce 1917 zopakovala ve Fatimě: „**Na konec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.**“

Zdroje:

<http://www.fatym.com/view.php?navezclanku=nase-pani-dobreho-dila-poselstvi-pro-nasi-dobu&cisloclanku=2015050088>

<https://www.bokus.com/bok/9780988372351/kurze-geschichte-unserer-frau-vom-guten-erfolg-und-novene/>

<https://www.st-antoniuss.at/antoniuss/?p=4138>

https://www.sarto.de/product_info.php?info=p1673_Unsere-Liebe-Frau-vom-guten-Erfolg-Marienerscheinung-in-Quito-DVD.html

<https://www.lifenews.sk/node/8546>

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Celým jménem Mariana Františka de Jesús Torres y Berriochoa.
- ⁽²⁾ V tomtéž roce (i když některé prameny uvádějí již rok 1594), a sice 16. ledna, začala mít matka Mariana zjevení Panny Marie, která jí předávala poselství týkající se stavu světa a Církve v budoucnosti.
- ⁽³⁾ V některých jazycích jako *Naše Paní Dobrého výsledku* či *úspěchu*. Což sice může vypadat, že modlitci se žádá materiální prospěch, ale toto není obsah pojmu původního španělského slova. Invokace „dobrého díla“ odkazuje na šťastný vývoj Krista od jeho početí až po porod. Invokaci „dobré dílo“ věřící chápali v jejím prvotním významu jako jednoduchou prosbu o bezpečný porod. Toto se snadno rozšířilo i na prosbu o přimluvu Panny Marie a její zprostředkování ve chvílích osobních potřeb (nemoc, cestování, manželství). Význam výrazu se později rozšířil ještě dál a chápal se ve smyslu dobrého díla či úspěchu při různých úkolech. Například jeho popularita v námořnických oblastech Katalánska, Gomerského ostrova a Granady naznačuje spojení s námořním cestováním. Námořníci žádali Pannu Marii o bezpečný návrat do přístavu. Rozšířeným významem může být také svatá smrt. Stručně řečeno – „successo“, což znamená úspěch nebo štěstí, se vztahuje na blahobyt a bezpečí, kde čistě lidské prostředky nenacházejí řešení.
- ⁽⁴⁾ Je nutné vzít v úvahu, že v té době nebyly zednářské lóže ještě ani založeny, a ten pojem tudíž vůbec neexistoval.

Modlitby členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

OBĚTOVÁNÍ SE NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI PÁNA JEŽÍŠE

Nejsvětější Srdce Pána Ježíše, planoucí ohněm lásky, v této době největších bludů, zkaženosti a lhostejnosti se utíkáme k Tobě. V Tobě hledáme ochranu v naší bídě a špatném životě. Obětujeme Ti všechny modlitby, práce a utrpení. Spojujeme je s Tvým utrpením i s Tvou Nejsvětější obětí, která se zřítomňuje v každé chvíli na všech oltářích země. Obětujeme Ti je za Církev svatou, zvláště za bloudící, za oživení víry a horlivosti v srdcích všech lidí. Prosíme Tě pro lásku, kterou jsi lidi tak velmi miloval, uzdrav zaslepenost světa, rozptyl temnoty bludných nauk, rozbij ledy chladu a zapal na celém světě oheň své lásky. Amen.

POVZDECHNUTÍ K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Srdce Ježíšovo, které jsi tak velmi milovalo lidi a které jsi od nich pocítilo tak málo lásky, učiň, aby Tě všechna srdce poznala, oslavovala a děkovala Ti. Chvála a oslavení, láska i díkůčinění ať jsou stále Tobě, Srdce Ježíšovo v Nejsvětější svátosti, vzdávány na všech oltářích celé země až do konce světa. Amen.

* * *

Stržen láskou Ježíšova Srdce

Zavedli mě do pokoje nemocného, který byl exkomunikován kvůli ohavným sektářským kampaním. Ach, jak strašným překvapením bylo pro něho, když spatřil vedle sebe kněze! „Jděte odtud,“ křičel, „okamžitě vypadněte ze dveří!“

„Neodejdu, dokud vám nedám rozhřešení ve jménu Ježíšova Srdce.“

„Nemluvte mi o tom,“ křičel ještě hlasitěji, „rychle odejděte! Nevíte, s kým mluvíte!“

„Vím, byl jste Ježíšův nepřítel, zranil jste jeho Srdce, ale tato rána se pro vás

stala branou odpuštění a nebe. Právě toto Srdce mě posílá, abych vás připravil přijmout jeho odpuštění.“

„To nikdy, nikdy!“ křičel. „Odejděte!“

Ale já, rozhodnut, že tohoto nemocného chci mít jako zázrak Božího milosrdenství, dále jsem ho prosil:

„Vy ho nenávidíte, a on vás miluje... Jen žádný strach. Řekněte se mnou: »Ježíši, miluji tě, miluji tě, protože jsi Ježíši!...«“

Na jeho jízlivé a jedovaté odpovědi jsem opakoval se stále větší naléhavostí: „Řekněte po mně: »Miluji tě, Ježíši, protože jsi Ježíši!«“ Říkal jsem tuto střelnou modlitbu desetkrát, dvacetkrát, možná padesátkrát, protože má zázračnou sílu, a zdálo se mi, že proniká i přes jeho odpor až do nitra duše nemocného. Cítil jsem, že se ho zmocňuje pohnutí, již nikoli nenávisť a zlost. Proto jsem naléhal: „Řekněte se mnou: »Miluji tě, Ježíši, protože jsi Ježíši.«“

Asi po půlhodině, po dlouhém mlčení, když se zvedl a upřel na mě pohled, viděl jsem, že má v očích slzy. Milost si razila cestu a já jsem toho využil, abych ještě jednou pronesl spásné zvolání: „Řekněte se mnou: »Ježíši, miluji tě, protože jsi Ježíši!«“

Ještě chvíle mlčení, vnitřního a rozhodujícího boje, a pak mě vzal za ruku a se vzlykem zvolal: „Ó ano, miluji... protože on mě miluje!...“

Stržen láskou Ježíšova Srdce tiskl jsem ho do své náruče. Nakonec po malé chvíli se ptal jako Saul: „Co mám dělat?“

„Vyzpovídejte se, já vám pomůžu...“

Za hodinu a půl s rozzářenou tváří volá svou manželku nekatoličku, své tři nepokřtěné syny a vyzývá je, aby následovali jeho příkladu.

A nyní doslov, kde najdete lekci a důvod pro moji tezi: Kde hoří betlémská sláma, svatá duše, ať je jakkoliv maličká, tam je pramen plodnosti, která vede až k zázraku. Chcete vědět, kdo vzkřísil, abych použil slova onoho dobrého faráře, hřbitov této rodiny?

Asi za měsíc jsem z pověření biskupa sloužil mši svatou v pokoji tohoto vzkříšeného Lazara. Po jeho boku stáli tři synové a manželka, nyní již pokřtěni. Všichni jsme spolu zpívali *Christus vincit*. Jak to bylo krásné a pravdivé! Po zpěvu následovala intronizace Božského Srdce. A pak jedna chudá stařenka, která zatím stále jenom plakala a modlila se skrčená v koutě pokoje, přiblížila se k nemocnému a řekla s velkým dojetím: „Drahý pane, dovolíte mi nyní, abych vás objala?“

A zatímco on, neméně dojatý, k ní natahoval své ruce, ona řekla: „Jsem už 25 let u vás služkou a obětovala jsem všechny modlitby, všechno utrpení, všechna každodenní svatá přijímání a všechny své noční adorace... všechno Ježíšovu Srdci s prosbou o jednu jedinou milost: aby mi nedal zemřít, aby mi nedal nebe, dokud neuvidím nebe ve vaší rodině... Dobře, Božské Srdce zvítězilo. Nyní mohu zemřít. Moje poslání je skončeno!“

Pramen: Matteo Crawley,
*Ritiro Sacerdotale, Grottaferrata -
Trento 1958. Překlad -lš-*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se se mnou za nový život vás všech. Ve svých srdcích, dítko, znáte, co je potřebné měnit: vraťte se k Bohu a jeho přikázáním, aby Duch Svatý proměnil váš život i tvář této země, které je potřebná obnova v Duchu. Dítko, buďte modlitbou za všechny ty, kteří se nemodlí, buďte radostí pro všechny ty, kteří nevidí východisko, buďte nositeli světla v temnotě tohoto neklidného času. Modlete se a hledejte pomoc a ochranu svatých, abyste i vy mohli toužit po nebi a nebeských skutečnostech. Já jsem s vámi a všechny vás chráním a žehnám svým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medjugorje 25. května 2020

Pondělí 15. 6. 2020

6:05 Za závojem **7:00** Buon giorno s Františkem
7:50 Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole **9:30** Jak potkávat svět (75. díl): s Janem Zástěrou **10:55** Vitráže v kapli Ducha Svátého **11:15** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi **11:20** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Křest Barbaru **13:25** Egypt – stigmatizovaný křížem **14:00** Ovečky [L] **14:35** Cesta k andělům (82. díl): Alena Povolná – překladatelka **15:25** Poslové naděje **16:00** V souvislostech **16:25** Noční univerzita: Michelle Moran – Jedno ti schází **17:35** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopěch, Praha **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **18:25** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:30** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **18:45** Víra do kapsy [P] **19:05** Slávek Janoušek & kapela na Mohelnickém dostavníku [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **21:30** Terra Santa News: 10. 6. 2020 **22:00** Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková **23:10** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Od mne k tobě **0:05** Post Scriptum **0:15** Proměny Ošednice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 6. 2020

6:05 Víra plná života – Chile **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Příroda kolem nás: gepard a ledňáček **10:05** Muzikanti, hrajte **10:35** Causa Carnivora **11:05** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:10** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole **13:05** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (83. díl): Alexander Tomský – politolog **15:30** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **16:05** Kulatý stůl: Dezinformace – jak a proč na ně? **17:40** Benin – cesta návratu **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:30** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška **18:45** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **19:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **19:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný Chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **23:00** Má vlast: Plumlov **0:15** Post Scriptum **0:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 6. 2020

6:05 Noční univerzita: Michelle Moran – Jedno ti schází **7:15** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2020 **7:35** Biblická studna **8:35** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Portréty krajiny **10:50** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **11:10** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:15** Od slunéčka do tmy: Vlk a liška **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

12:50 ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **13:05** Neoblomný kardinál **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (84. díl): Jan Royt – prorektor Univerzity Karlovy a ikonograf a historik umění **15:30** Angola: Vstaň a choď, Angolo **16:15** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2020 **16:35** Jak potkávat svět (78. díl) **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:30** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **18:45** INDIE – Chattisgarh – Pokračujeme v boji **19:15** Vezmi a čti: Květen 2020 **19:30** Terra Santa News: 17. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (87. díl): Stříhový pořad – současné chvalozpěvy [L] **21:20** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **21:30** Živě s Noe **22:10** Rozumět internetovým dětem **22:55** Generální audience papeže Františka **23:20** Letem jazzem (7. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu – pohled na jazzovou tvorbu **0:20** Post Scriptum **0:30** Indonésie: Povolání žít spolu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 6. 2020

6:05 Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704: Svatováclavský hudební festival 2016 **7:25** Z Nursie na Sampor **7:45** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Vtělené Slovo, skutečný Chléb z nebe: Tajemství liturgie a Eucharistie **8:35** Terra Santa News: 17. 6. 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** 50 let Boží milosti **9:35** Kulatý stůl: Dezinformace – jak a proč na ně? **11:10** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:15** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (85. díl): Stanislav Juránek – politik **15:30** Víc než chrám: jednota různého **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 6. 2020 **16:20** 50 let Apollo **16:55** Dana **17:15** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **17:30** Klauzura **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **18:45** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:50** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hastrman **19:05** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (79. díl): Pranic [L] **21:15** V pohorách po horách (4. díl): Kriváň **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 18. 6. 2020 **0:35** Post Scriptum **0:45** Plavební stupeň Přelouč **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 6. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 6. 2020 **6:30** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopěch, Praha **6:55** CampFest 2018 **7:45** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **8:10** První křesťané: Křest Barbaru **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Slávek Janoušek

& kapela na Mohelnickém dostavníku **10:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **11:10** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **11:15** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hastrman **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **13:05** Cesta k andělům (86. díl): Jáchym Jaroslav Šimek Opraem. – premonstrát **14:00** Ovečky [L] **14:30** Záblesky nad Andami **15:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (18. díl): Na Myjavě **16:00** Zpravodajské Noeviny: 18. 6. 2020 **16:20** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **16:50** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:25** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **18:40** Poletuchy: Na skok na Plzeň **19:25** Don Rua – nástupce **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Víra v Česku na vyměření? [L] **21:45** V pohorách po horách (76. díl): Velká lúka – Martinské hole **22:00** Svatý Jan Neumann **22:55** Dům ze skla? **0:00** Post Scriptum **0:10** Má vlast: Mořice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 6. 2020

6:05 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:10** Jak potkávat svět (44. díl): S Vladimírem Mertou **8:30** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **8:55** Sedmihlásky (66. díl): Dyž jsem plela len **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **9:30** Ovečky **10:00** GOODwillBOY VI. (1. díl) **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 17. 6. 2020 **14:30** Historie a současnost Matice svatohostýnské **15:00** Pytlíkáři...: MFF Myjava **16:35** Práce Charity v Mexiku **16:55** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **18:00** První křesťané: Byzanc – nový Řím **18:30** Klapka se Staňou Domanským **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** MY AJ VY: MFF MYJAVA 2020 [P] **21:40** V pohorách po horách (77. díl): Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina [P] **21:50** Poletuchy: Na skok do Lednice **22:35** Živě s Noe **23:45** Ostrava zpívá Gospel: Slezská Lilie 2017 **0:40** Izrael: Země zaslíbená **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 6. 2020

6:05 Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **7:05** Řeckokatolický magazín **7:20** Cvrlikání (79. díl): Pranic **8:30** Úplné zatmění slunce 2020 [L] **9:00** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí **9:25** Víra do kapsy **9:45** ARTBITR – Kulturní magazín (93. díl): Klauni, senioři a poezie **10:00** Mše svatá z kostela sv. Anny, Havířov [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:40** Muzikanti, hrajte **14:15** Poletuchy: Na skok do Lednice **15:00** Dedičstvo národů: MFF Myjava **16:05** Živě s Noe **17:10** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhodnutí **17:30** Ovečky **18:00** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:05** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **18:30** Příroda kolem nás: surikata a labuř **18:45** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Ohromný zástup svědků: Společensví svatých [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Romero **21:55** Má vlast: Šumperk **22:40** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Poniky, Poniky **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 6. o 22:30 hod.:

Fatimské posolstvo 6 (dokumentárny seriál)

Miniséria spoločnosti EWTN o Fatimskom posolstve. Sto rokov nasledujúcich po fatimských zjaveniach môžeme označiť za storočie kresťanských mučeníkov, keďže kresťanstvo čelilo najhoršiemu prenasledovaniu od čias Rímskej ríše.

Utorok 16. 6. o 20:25 hod.:

vKontexte (Juraj Vittek: Nedela nie je proti rozvoju)

Slovenskí biskupi sa obrátili na slovenských katolíkov pastierskym listom o správnom svätení nedele. Vyzvali, samozrejme, aj k obmedzeniu nedelného predaja. Mnohí sa boja, že to bude na ujmu ekonomického rozvoja našej krajiny. O tom, čo nedela znamená a že si to vyžaduje zmenu našich návykov i nášho vnímania potreby nedele v našom živote, budeme hovoriť v ďalšej časti relácie vKontexte.

Streda 17. 6. o 13:00 hod.:

Guadalupe – živý obraz (dokument)

Dokument rozpráva o zjavení Panny Márie chudobnému indiánskemu roľníkovi.

Štvrtok 18. 6. o 17:00 hod.: Povolanie laik / Byť da-rom (dokumentárny cyklus)

«Ak nepomôžeme ľuďom priblížiť sa k Bohu, tak im nepomôžeme ani priblížiť sa jeden k druhému,» hovorí Elena Dolinková. Žije v Tatrách a popri dôchodku pomáha mnohým chudobným, slabým a chorým.

Piatok 19. 6. o 19:30 hod.:

Priamy prenos z Mariánskej hory v Levoči

Štafetová modlitba posvätného ruženca, svätej omše a adorácie.

Sobota 20. 6. o 10:00 hod.:

Svätá omša spojená s knázkou vysviackou

Priamy prenos z katedrály sv. Martina v Spišskej Kapitule.

Nedela 21. 6. o 16:05 hod.:

Na tónoch vďačnosti

V novej relácii Na tónoch vďačnosti chceme zahrnúť a zaspomínať si na tých, ktorí slávia životné jubileum, alebo tých, ktorým chceme prejaviť vďaku za ich pomoc a príklad. Svoje pranie môžete poslať aj vy!

MALÁ POUŤ K NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE • 20. 6. 2020 • KLOKOTY

Program: 16.30 ruženec, svätosť smŕňení • 17.00 mše svätá – P. Günther Ecklbauer, OMI (misionár milosrdenství).

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. ČERVNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 6.		PO 15. 6.		ÚT 16. 6.		ST 17. 6.		ČT 18. 6.		PÁ 19. 6.		SO 20. 6.			
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	772	870	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	772	870	1653	1870		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	773	871	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	699	789	1391	1563	1065	1186	1080	1202	1095	1218	774	872	1384	1551		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	700	790	1391	1563	1065	1187	1080	1202	1096	1219	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1264	1402	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	775	873	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1265	1403	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	775	873	1130	1256		
Závěrečná modlitba	700	790	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	774	873	1131	1256		
Nešpory:																
	SO 13. 6.															
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	768	866	776	874	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	769	866	776	875	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	769	867	776	875	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	771	869	778	877	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	699	789	700	790	1391	1563	1074	1196	1090	1212	771	869	779	877	700	790
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	771	869	779	877	1135	1261
Záv. modlitba	700	790	700	790	1391	1563	1075	1196	1090	1213	774	870	774	873	701	791
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 14. 6. – 11. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 19,2–6a

Ž 100(99),2.3.5

Odp.: 3c (*Jsme jeho lid a stádece jeho pastvy.*)

2. čt.: Řím 5,6–11

Ev.: Mt 9,36–10,8

Pondělí 15. 6. – nezávazná památka sv. Víta

1. čt.: 1 Král 21,1–16

Ž 5,2–3.5–6.7

Odp.: 2b (*Hospodine, všimni si mého nářku!*)

Ev.: Mt 5,38–42

Úterý 16. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 21,17–29

Ž 51(50),3–4.5–6a.11+16

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

Ev.: Mt 5,43–48

Středa 17. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 2,1.6–14

Ž 31(30),20.21.24

Odp.: 25 (*Vzmužte se a buďte srdnatí, všichni, kdo spoléháte na Hospodina.*)

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtek 18. 6. – ferie

1. čt.: Sir 48,1–15 (řec. 1–14)

Ž 97(96),1–2.3–4.5–6.7

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 6,7–15

Pátek 19. 6. – slavnost

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Dt 7,6–11

Ž 103(102),1–2.3–4.6–7.8+10

Odp.: 17a (*Hospodinova láska od věků pro ty, kdo se ho bojí.*)

2. čt.: 1 Jan 4,7–16

Ev.: Mt 11,25–30

Sobota 20. 6. – památka Neposkrvněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11

1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd

Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51

PRÁZDNINOVÁ ČETBA

SYN BÍLÉHO NÁČELNÍKA

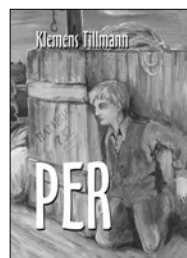
František Weiser TJ • Překlad Zdeněk Feudrich

Napínavý příběh sepsaný podle skutečnosti líčí boje křesťanských Huronů s pohanským divokým a bojechtivým kmenem Irokézů a hrdinské činy dvou mladých, věrných přátel – syna hurónského náčelníka a syna kanadského guvernéra de Montmagny, hlavního hrdiny povídky.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Druhé vydání • Brož., 115x183 mm, 56 stran, 68 Kč

PER • PŘÍBĚH JEDNOHO CHLAPCE

Klemens Tillmann

Dobrodružný příběh dospívajícího německého chlapce, který pro trvalé neshody s přísným otcem prchá z domova. Nepozorován se uchyluje do podpalubí obchodní lodi obstarávající výměnu zboží mezi západoevropskými přístavy německými a španělskými. Po jednodenní plavbě vystupuje z úkrytu v podpalubí, je přijat kapitánem lodi i posádkou a pověřen službou. Při první noční hlídce se stane svědkem tajemné zlověstné aktivity několika námořníků. Postupně jsou odhaleny záměry anarchistické skupiny a Per zachrání životy španělských mnichů a jejich klášter. Zároveň se rozhodne pro křesťanské zaměření svého života a pošle svým opuštěným rodičům dopis s informací o svém pobytu. Děj se odehrává přibližně v 1. třetině 20. století, před dobou dnešních technických vymožeností.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání

Brož., A5, 56 stran, 59 Kč

BOŽÍ DĚTI

Z němčiny přeložila Jana Zelenková

Šestnáct pravdivých příběhů dětí a mladých lidí, které vydávají významné svědectví o čistě lásce k Ježíši, zejména ve Svatém přijímání. Z lásky k němu a s pomocí jeho milosti se tyto děti staly opravdu svatými; všechny zemřely poměrně brzy. Český překlad knihy vyšel za finanční podpory Freundeskreis Maria Goretti e. V. se sídlem v Mnichově.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 176 stran, 75 Kč

SVĚDECTVÍ DNEŠNÍCH DNŮ

BOŽÍ PRŮLOM V ŘÍMSKÉM PODSVĚTÍ

Chiara Amirante • Z italského přeložila Dana Terragni Jeboušková • Revize překladu Kateřina Lachmanová • Předmluva Andrea Bocelli

Knihou vypráví o díle Boží prozívatelnosti v životě autorky, zakladatelky komunity *Nové horizonty*, která se věnuje narkomanům a mladým lidem v těžkých životních situacích. Chiara Amirante (nar. 1966) byla v mládí formována v *Hnutí fokoláre*, ale po těžké nemoci byla propuštěna a objevila své vlastní povolání – žít naplno evangelium a ruku v ruce s Ježíšem „sestupovat do pekel“ zoufalých mladých lidí, přinášet jim novou naději a radost ze Vzkříšeného. Své poslání začala v 90. letech 20. století v Římě jako mladá neznámá dívka s chatrným zdravím, zcela bez prostředků. Dnes ji zná celá Itálie.

Paulínky

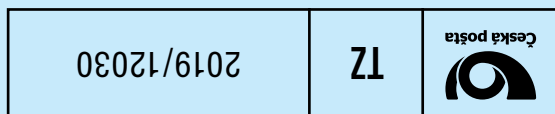
Brož., 120x185 mm, 248 stran, 259 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc